

[Aksel Larsen.]

Grad træder de mest elementære Retsbe- greber under Fødder, og hvor de sande Brandstiftere kører op med falske og underkøbte Vidner mod en Række Menne- sker, der er uskyldige i det, de beskyldes for, i den mest djævelske Hekseproces, Verdenshistorien har kendt; over for et Land og en Statsmagt, der tillader sig den Slags Ting, maa Protestbølgerne ganske afgjort vokse ude omkring i Verden fra Arbejderklassen.

Det er det, der er sket i Danmark, og det vil vedblive at ske, uden Hensyn til alle Straffebestemmelser, uden Hensyn til hvilken Retsforfølgning man i øvrigt til- lader sig. Og den Protest, vi rejser her, ja, den gælder konkret det foreliggende Tilfælde, men den gælder i Virkeligheden alle de Sager af lignende Art, som rejses herhjemme efter Ordre fra den siddende Regering. Thi man kan vel i denne Sag, som i andre Tilfælde, ikke skaffe noget Flertal mod Regeringen her i Tinget, naturligvis ikke; men vi maa have gennem- ført et vist Minimum af Ytringsfrihed i dette Land, og det kan kun ske derved, at Arbejderklassen lægger Tryk paa Stats- magten for at tvinge den dertil.

Hvis man ser ud over Salen, er det vanskeligt at finde en Gruppe, som ikke ved forskellige Lejligheder har haft sin Ord- fører heroppe for at forsikre, at den er den specielle Repræsentant for Tale- og Ytrings- og al mulig anden Frihed — det er nu kommet saa vidt, at selv det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har erklæret dette. Men i Praksis forholder det sig saaledes, at bliver der sagt eller gjort noget, som mishager de Herrer Hitler og Göring, skrider de ganske øjeblikkeligt ind, og saa er Folketinget til Raadighed med det samme, saa tager man ikke i Betænkning heller at foretage Indgreb i den politiske Frihed, som man ellers saa højtideligt lov- synger, men man er parat til at vise den fornødne Eftergivenhed over for Hitler, den, som der advares imod i den socialdemo- kratiske Presse!

Og saa endelig et Par Bemærkninger igen i Anledning af det, det ærede Medlem Hr. Lundberg har sagt om saadanne Sagers Behandling, om den Begrundelse, der findes i Betænkningen fra Udvalget for Forret- ningsordenen. Det ærede Medlem Hr. Lund- berg siger, og Udvalget siger, og Rege- ringen er af den Mening, at der staar saa- dan og saadan i Straffeloven, og det maa ske Fyldest, og dermed færdig! Jeg har ikke noget imod, at man anlægger dette

Synspunkt, men saa skal man erklære, at man anlægger det i alle Tilfælde og har anlagt det i alle Tilfælde, eller at hvis man tidligere ikke har anlagt det, har man be- gaet Fejl.

Maa jeg minde om 1920. Da var der en Del af de ærede Medlemmer i denne Sal, en Del af de nuværende Ministre, der ganske afgjort forbrød sig mod Straffe- lovens Paragraffer om Statens Sikkerhed ved at forsøge at tvinge Statsmagten gennem en Trusel om Generalstrejke. De afblæste Generalstrejken, da de havde faaet skrift- ligt Bevis for, at der vilde blive givet Amnesti for alle politiske Forbrydelser, saa de ikke kunde sættes under Tiltale, til Trods for at de havde forbrudt sig mod Loven. Jeg angriber ikke, at der blev ud- virket Amnesti, selv om jeg i det konkrete Tilfælde er af den Mening, at Straf var forskyldt, fordi man, da man havde faaet opfyldt sine egne Fordringer, svigtede alle de Fordringer, for hvilke Arbejderklassen var gaaet i Kamp, men man kunde den- gang se, at det var muligt ved Regerings- magt og Rigsdagsassistance at udvirke poli- tisk Amnesti, Ret til ikke at rejse Tiltale efter Lovens Paragraffer, og saa skal man ikke komme nu og fortælle, at naar det drejer sig om Fornærmelse mod de tyske Brandstiftere, saa kan noget lignende ikke gøres.

Vi ved meget vel, at uden Hensyn til, hvilke Krav der rejses fra Tysklands Side, er den danske Regering i Stand til at sige: vi kan ikke rejse disse Tiltaler. Det er ikke saadan, at nogen Regering paa den anden Side Skelbækken kan være Herre over Justitsen her i Landet. Hvis man paastaar noget saadant, paastaar man samtidig, at man har gjort sig til en Filial af Wilhelm- strasse; jeg vil høre det sagt, før jeg tror paa det.

Derfor var det i Regeringens Haand at afvise alle disse Krav om Tiltale, at erklære: dem, der holder med den tyske Arbejder- klasse, dem, der er Modstandere af Hitlers og Görings bloddrukne Diktatur, dem vil vi ikke være med til at straffe, tværtimod, vi føjer vor Protest til Protesten fra de Tusinder og Hundredetusinder af Arbejdere, vi forlanger som Ytringsfrihedens, som Ar- bejderklassens Repræsentanter — ja, man maa for min Skyld gerne kalde sig Civilisa- tionens Vogtere —, at den tyske Regering giver sin Befolkning ordentlige og menneske- lige Levevilkaar. Men det falder ikke de Herrer ind. Tværtimod, der findes intet Tilfælde, hvor den tyske Gesandt i Køben- havn blot har vinket med sin Lillefinger,